

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 5Stk/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7018200199
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anita Filová
ECLI: ECLI:SK:NSSSR:2023:7018200199.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší správny súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Anity Filovej (sudkyňa spravodajkyňa), sudkyne Mgr. Kristíny Babiakovej a sudcu JUDr. Rastislava Dluhoša, PhD., v právnej veci žalobcu (sťažovateľa): M. Z. P., adresa trvalého pobytu: F. L. O. X, XXX XX O. X, Y. P., t. č. M. X, XXX XX C., nar.: XX. A. XXXX, zastúpený advokátom: Mgr. Ing. Peter Holéczy, so sídlom: Vojenská 5, 040 01 Košice, IČO: 10 788 646, proti žalovanému: Okresný úrad Košice, Odbor opravných prostriedkov, so sídlom: Komenského 52, 040 01 Košice, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-KE-OOP1-2017/032799/GEC zo 7. septembra 2017, v konaní o kasačnej sťažnosti žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 5 Sa 11/2018-198 z 8. februára 2022, takto

rozhodol:

- I. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť zamietá.
- II. Účastníkom konania právo na náhradu trov kasačného konania nepriznáva.

odôvodnenie:

I. Priebeh administratívneho konania

1. Žalobca bol rozhodnutím Okresného úradu Košice, Odboru všeobecnej vnútornej správy, č. OU-KE-OVVS2-2017/004576 z 15. apríla 2017 uznaný vinným zo spáchania priestupku proti majetku podľa § 50 ods. 1 zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „ZoP“), ktorého sa dopustil tým, že dňa 7. marca 2016, v čase okolo 16.10 hod., v predajni potravín v Obchodnom dome Tesco na Hlavnej 111 v Košiciach si vložil do tašky tovar - 3 ks Sunar3 Complex 600g - v hodnote 31,47 Eur, s ktorým následne prešiel pokladničnou zónou bez jeho zaplatenia, čím úmyselne spôsobil poškodenému Tesco Stores SR, a. s., Kamenné námestie 1A, 815 61 Bratislava, škodu na majetku v uvedenej výške krádežou vecí. Podľa § 50 ods. 2 s poukazom na § 11 ods. 1 písmeno b) ZoP bola žalobcovi za spáchaný priestupok uložená pokuta vo výške 50 eur a podľa § 79 ods. 1 citovaného zákona aj povinnosť zaplatiť trovy konania vo výške 16 eur, to všetko do 15 dní odo dňa právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Na odvolanie žalobcu rozhodol žalovaný napadnutým rozhodnutím tak, že odvolanie žalobcu zamietol a prvostupňové správne rozhodnutie potvrdil. Za podstatný dôkaz pre vydanie napadnutého rozhodnutia považoval správny orgán skutočnosť, že zariadenie (bezpečnostná brána) pri prechode obvineného signalizovala neodkódovaný tovar, nakoľko bezpečnostný kód na tovare nebol deaktivovaný.

3. Z písomného vyjadrenia spoločnosti Tyco Fire & Integrated Solutions (Slovakia), s. r. o., ktorá poskytovala v rozhodnom čase technológie poškodenému, vyplýva, že systém EAS spočíva v spolupráci ochranných prvkov a ochranných zariadení. Ochranné prvky v tvare pevných etikiet alebo nálepiek sú umiestnené na chránenom tovare. Ochranné zariadenia v tvare stojanov, prípadne skryté, sa umiestňujú spravidla k východu z predajne a keď sa v ich dosahu vyskytne ochranný prvok, vyvolajú svetelný a zvukový poplach. Na to, aby sa tovar mohol predáť, je potrebné bezpečnostný prvok odstrániť alebo zrušiť jeho činnosť. Na tento účel slúžia špeciálne zariadenia, oddeľovače a deaktivátory.

4. Na základe uvedeného sa žalovaný stotožnil s tvrdením správneho orgánu prvého stupňa, že ak by bolo pravdivé tvrdenie žalobcu, že do obchodného domu vniesol rovnaký tovar, aký následne vynášal cez bezpečnostnú bránu, ktorá signalizovala, musel by takýto tovar s nedeaktivovaným bezpečnostným prvkom signalizovať už pri vstupe obvineného do priestorov obchodného domu, čo sa nestalo. To, že bezpečnostný prvok bol na tovare aktívny, bolo následne skontrolované aj za prítomnosti hliadky Policajného zboru, teda nešlo o náhodný jav, ako sa to snažil prezentovať obvinený.

5. Žalovaný ďalej uviedol, že z kamerového záznamu vyplynulo, že žalobca sa podozrivo pohyboval v predajni poškodeného, skladal krabice so Sunarom do nákupného vozíka pod jeho tašky, následne išiel kontrolovať ich cenu ku skúšobnému skeneru, vzápätí ich vrátil späť do regálu, pričom pri manipulácii so Sunarom stále stál chrbtom ku kamere, teda nebolo možné jednoznačne určiť, s koľkými krabicami skutočne manipuloval. Pri ďalšom presúvaní po predajni mal však opäť krabice pod taškami v nákupnom košíku, no pri odkladaní nákupného vozíka už krabice položené vo vozíku nemal a cez bezpečnostnú bránu, ktorá začala signalizovať, už obvinený prechádzal s taškami a s dáždnikom v ruke a s batohom na chrbte. Na základe predloženého kamerového záznamu je zrejmé, že priestor potravín poškodeného je snímaný viacerými kamerami, ktoré poskytujú útržkovitý sled udalostí, teda nie je k dispozícii celistvý záznam pohybu a konanie obvineného po predajni. Navyše, pri chodení s nákupným vozíkom po predajni obvinený opakovane prechádzal poza širší panel a tento priestor a konanie obvineného za týmto panelom nebol zachytený.

6. Žalovaný však uviedol, že vina žalobcu je preukázaná výpoveďou svedkyne M. B., ktorá vypovedala, že prostredníctvom kamerového systému videla obvineného, ako si v časti predaja vôd tovar, ktorý mal v nákupnom vozíku, z nákupného vozíka vyberal a vložil do cestovnej tašky. Keď prešiel pokladničnou zónou, bezpečnostné zariadenie signalizovalo, že žalobca má pri sebe tovar, za ktorý nezaplatil. Vina žalobcu je ďalej potvrdzovaná aj výpoveďou svedka L. K..

7. K tvrdeniu, že žalobca uvedený tovar v obchodnom dome poškodeného neodcudzil, ale ho už dňa 31. januára 2016 zakúpil v inom obchodnom dome, žalovaný uviedol, že žalobca nijakým spôsobom nevysvetlil, z akého dôvodu tovar zakúpený približne pred dvomi mesiacmi priniesol so sebou na ďalšiu predajňu, kde manipuloval s takým istým druhom tovaru. O zavinení žalobcu svedčí aj to, že ak mu bol pracovníkom strážnej služby odobratý jeho vlastný tovar, ktorý podľa jeho tvrdenia zakúpil inde už 31. januára 2016, proti jeho odobratiu neprotestoval a nežiadal zaň náhradu.

II. Konanie pred správnym súdom

8. Proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného podal žalobca správnu žalobu. Spochybňoval v nej, že by predmetný tovar bol označený ochrannými prvkami, ktoré následne mali aktivovať bezpečnostnú bránu. Ak aj niečo túto bránu aktivovalo, išlo o puzdro jeho okuliarov, v ktorom mal vložený ochranný prvok pochádzajúci, ako tvrdil žalobca, z kníhkupectva. V tejto súvislosti namietal, že správne orgány nemali dostatočné znalosti o fungovaní takýchto zabezpečovacích zariadení.

9. Rovnako spochybňoval výpoveď svedkyne M. B., a to vzhľadom na obsah kamerového záznamu z miesta skutku, z ktorého záver prezentovaný správnymi orgánmi nevyplyva. Ďalej namietal, že kamerový záznam v predajni bol vyhotovený nezákonne. Žalobca rovnako spochybnil ústavnú súladnosť zákona č. 473/2005 Z. z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o súkromnej bezpečnosti) v znení neskorších predpisov.

10. Žalobca uviedol, že tovar rovnakého druhu so sebou spolu s dokladom o ich zakúpení priniesol do predajne, pretože ho chcel porovnať s tovarom ponúkaným v tejto predajni a overiť si aktuálnu cenu tovaru, pričom nevylučuje, že pri skúmaní tohto tovaru mohlo dôjsť k neúmyselnej zámene s ním prineseným tovarom. Žalobca dodal, že nemal povinnosť pri vstupe do predajne nahlásiť tú skutočnosť, že už s nejakým tovarom do predajne prišiel, pričom pôvod tovaru vedel preukázať dokladom o jeho zakúpení, ktorý si pre tento dôvod so sebou aj priniesol.

11. Žalobca rovnako tvrdil, že sa domáhal vrátenia svojho tovaru, ktorý mu bol odobratý v predajni poškodeného po incidente. Toto jeho vyjadrenie ale zámerne nebolo pojaté do policajného protokolu spísaného 7. marca 2016.

12. Žalobca tiež požadoval preskúmanie ústavnej súladnosti § 89a ZoP, upravujúceho ústrednú evidenciu priestupkov, ako aj to, aby správny súd nariadil žalovanému odstrániť záznam o jeho priestupku v súvislosti s konaním vedeným pod č. OU-KE-OVVS2-2015/010770 v ústrednej evidencii priestupkov vedenej podľa citovaného ustanovenia.

13. Napadnutým rozsudkom správny súd konanie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy zastavil, návrh na prerušenie konania zamietol a správnu žalobu zamietol.

14. Vychádzajúc zo žalobného petitu, ktorým sa žalobca domáhal uloženia povinnosti žalovanému vymazať neoprávnený záznam jeho osoby do ústrednej evidencie priestupkov, tento správny súd kvalifikoval ako žalobu proti inému zásahu orgánu verejnej správy. Keďže žalobca vzal na pojednávaní

dňa 18. januára 2022 žalobu v tejto časti späť, správny súd konanie o žalobe proti inému zásahu orgánu verejnej správy v súlade s § 99 písm. a) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“) zastavil.

15. Návrh na prerušenie konania správny súd nepovažoval za dôvodný.

16. Správny súd následne uviedol, že pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu vo veci sa v zásade obmedzil na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorého pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej z procesných zásad správneho konania, a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel.

17. V danom prípade rozhodujúcou skutočnosťou pre správny súd bolo, že pri opustení predajne potravín mimo pokladničnej zóny, ktorou žalobca neprešiel, bezpečnostná brána spustila zvukovú signalizáciu, čo odôvodňovalo postup zamestnancov zabezpečujúcich ochranu majetku spoločnosti Tesco Stores SR, a. s., smerujúci ku kontrole žalobcu ako podozrivého zo spáchania predmetného priestupku. Pri tejto kontrole, o ktorej bol vyhotovený protokol strážnej služby dňa 7. marca 2016 o 16.30 hod., bol u žalobcu zaistený tovar-3 ks tovaru Sunar3 Complex 600g v hodnote 31,47 eur, ktorého bezpečnostný kód nebol deaktivovaný a ktorého vlastníctvo žalobca preukazoval pokladničným dokladom, vystaveným časovo skôr v inom obchode. Tento doklad znejúci na sumu vyše 189 eur, ale správny súd nepovažoval za relevantný, keďže vzhľadom na majetkové pomery žalobcu a jeho bezdetnosť je nepravdepodobné, že by uskutočnil jednorazový nákup v takejto výške a s tovarom určeným prevažne pre deti. Žalobca síce pripustil vzťah so ženou s dieťaťom, ale tento odmietol bližšie špecifikovať. Rovnako sa správne mu súdu javilo ako nepravdepodobné, že by žalobca tovar spotrebného charakteru nosil so sebou po dvoch mesiacoch od jeho kúpy.

18. Správny súd ďalej poukázal na odôvodnenie napadnutého rozhodnutia, resp. rozhodnutia správneho orgánu prvého stupňa, ako aj na vykonané dôkazy, vrátane svedeckých výpovedí, ako aj na kamerový záznam, ktorý bol iba jedným z dôkazov. Žalobca sa v predmetnej prevádzke správal nanajvýš neštandardným spôsobom, keď s rovnakým tovarom, ako bol u neho zaistený, nevysvetliteľne manipuloval, čo odôvodňovalo zameranie kontroly kamerovým systémom na jeho osobu v predmetnej prevádzke. Pokiaľ ide o kamerový záznam, tento bol nepochybne získaný zákonným spôsobom v súlade so zákonom č. 473/2005 Z. z. v spojení so zákonom č. 122/2013 Z. z. o ochrane osobných údajov a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

19. Správny súd pokračoval a uviedol, že z kamerového záznamu jednoznačne nevyplýva, ako si žalobca predmetný tovar kladol do nákupnej tašky. Svedok K. sa však vyjadril, že zo stanoviska kamier dostal vysielacou informáciu o pohybe žalobcu pri regáli so Sunarom a podozrivej manipulácii s ním, čo bolo dôvodom pre jeho kontrolu, a následne o tom, že pri regáli s minerálkami si tovar pravdepodobne vložil do tašky, čo bolo dôvodom, že na žalobcu čakal za pokladničnou zónou.

20. Nesporným však je, že žalobca pri vstupe do prevádzky pracovníka neupozornil na to, že má pri sebe tovar, zakúpený v inej predajni, aj to, že pri jeho vstupe nedošlo k spusteniu signalizácie. Uvedený postup je postupom štandardným a jeho nedodržaním sa zákazník vystavuje riziku podozrenia zo spáchania priestupku podľa § 50 ods. 1 ZoP v prípade, že jednoznačne nepreukáže jeho zakúpenie v inej prevádzke. Nesporným je tiež to, že pri vychádzaní žalobcu z predmetnej prevádzky a jeho prechádzaní cez detektorovú bránu došlo k signalizácii bezpečnostného zariadenia, ktoré podľa vyjadrenia svedka T. Z. Z. bolo funkčné a na ktorom v uvedený deň nebola nahlásená žiadna porucha, pričom žalobca neprešiel cez pokladňu. Pri následnej kontrole bol v jeho taške zistený tovar, pochádzajúci z predmetnej prevádzky, zabezpečený ochrannými bezpečnostnými prvkami tejto prevádzky, ktoré boli pri preverovaní v pokladni pre účely hliadky Policajného zboru aktívne, čo bolo potvrdené svedkom K..

21. Logickým je preto záver správnych orgánov, vychádzajúci z vykonaných dôkazov, o tom, že je vylúčené, že by deaktivovaný bezpečnostný prvok po nákupe tovaru a jeho zaplatení v inej predajni, ktorý nespustil signalizáciu pri opustení uvedenej prevádzky, ani signalizáciu na vstupe do prevádzky poškodeného o dva mesiace neskôr, signalizáciu spustil práve pri opustení tejto prevádzky.

22. V tejto súvislosti správny súd poukázal aj na to, že je logické, že v záujme ochrany majetku sú bezpečnostné prvky umiestňované na rôznych miestach aj rovnakého tovaru, pričom bolo by v rozpore s účelom ochrany majetku, aby ich umiestňovanie, charakter, tvar, ako aj princíp fungovania bezpečnostného systému bol zverejňovaný žalobcom požadovaným spôsobom, prezentovaným vo forme otázok, adresovaných najmä svedkovi T. Z. Z. v priebehu administratívneho konania

23. Napokon, uloženie sankciu považoval správny súd za primeranú a primerane odrádzajúcu.

III. Argumentácia účastníkov konania v kasačnom konaní

24. Žalobca (sťažovateľ) podal voči rozsudku správneho súdu prostredníctvom ním splnomocneného zástupcu kasačnú sťažnosť, v ktorej uplatňuje dôvody podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a j) SSP.

25. Namieta v nej, že správny súd postupoval jednostranne a s prezumpciou viny voči sťažovateľovi. Nezrušil napádané správne rozhodnutia a neuložil správnym orgánom vykonať dostatočné dokazovanie, no ani sám také dokazovanie nevykonával. Tiež poukázal na to, že správny súd rovnako musel pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku odročiť a písomné vyhotovenie tohto rozsudku mu bolo doručené až 22. mája 2022. Tvrdil, že správne orgány ani správny súd sa nemohli oboznámiť s kamerovým záznamom, ktorý vyvracia závery správnych orgánov, pretože sťažovateľ priamo v kancelárii na správnom súde zistil, že tento záznam nie je funkčný. Sťažovateľ mal sám k dispozícii tento záznam vo funkčnej podobe, ale správny súd ho ako dôkaz nevykonával.

26. Ďalej namieta, že správny súd nevyočul zamestnankyňu prvostupňového správneho orgánu B. E. J., sám neotestoval signalizačnú nálepku, ktorú mal mať sťažovateľ pri sebe v rozhodnom čase, neprehral sám kamerový záznam, neuznal doklad o skoršom nákupe totožného tovaru sťažovateľom, nevyočul pani M. B. a neodmietol ani svedectvo pána T. Z. Z. o priebehu kontroly sťažovateľa v predajni.

27. Správny súd rovnako odignoroval aj viaceré návrhy sťažovateľa na podanie návrhu na začatie konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky.

28. Napokon namieta, že v časti smerujúcej k uloženiu povinnosti na výmaz z ústrednej evidencie priestupkov späťvzal svoju žalobu po poskytnutí mylnej informácie, zo strany správneho súdu, o tom, že vec nepatrí do právomoci správnych súdov. Túto časť žaloby mal správny súd vylúčiť na samostatné konanie.

29. Na tom základe požaduje zrušenie napadnutého rozsudku a vrátenie veci na ďalšie konanie, alebo zmenu napadnutého rozsudku, zrušenie napadnutého rozhodnutia, ako aj prvostupňového rozhodnutia, a vrátenie veci na ďalšie konanie prvostupňovému správne orgánu.

30. Sériou viacerých podaní doručených správne súdu podal kasačnú sťažnosť i priamo samotný sťažovateľ. Následne sériou ďalších podaní priamo doručených správne súdu a aj Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky samotný sťažovateľ rozvíjal svoju argumentáciu.

31. Žalovaný sa k podanej kasačnej sťažnosti nevyjadril.

IV. Argumentácia Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky

32. Vec bola predložená Najvyššiemu správne súdu Slovenskej republiky dňa 5. septembra 2022 a náhodným spôsobom bola pridelená do piateho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky. V tomto senáte bola určená ako sudkyňa spravodajkyňa sudkyňa JUDr. Anita Filová. Na základe § 27a ods. A rozvrhu práce Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky na rok 2023 v znení jeho opatrenia č. 5 bola vec prerozdelená do ôsmeho senátu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky, ktorý o nej rozhodol v zložení uvedenom v záhlaví tohto rozsudku pod pôvodnou spisovou značkou.

33. Najvyšší správny súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší správny súd“ alebo „kasačný súd“), po zistení, že kasačná sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou (§ 442 ods. 1 SSP), smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustná (§ 439 SSP), a má predpísané náležitosti (§ 57 SSP a § 445 SSP), preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a postupom podľa § 455 SSP bez potreby nariadenia pojednávania dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná.

34. Úvodom musí kasačný súd uviesť, že zo spisu správneho súdu, ako aj tunajšieho súdu je zrejmé, že podania opísané v bode 30 spísal sám sťažovateľ. Kasačný súd preto neprihliadal na viaceré a rozsiahle podania doručené či už správne súdu, alebo kasačnému súdu priamo sťažovateľom, pretože tieto celkom zjavne neboli spísané advokátom tak, ako to vyžaduje § 449 ods. 1 SSP („Sťažovateľ alebo opomenutý sťažovateľ musí byť v konaní o kasačnej sťažnosti zastúpený advokátom. Kasačná sťažnosť a iné podania sťažovateľa alebo opomenutého sťažovateľa musia byť spísané advokátom.“). Uvedená skutočnosť však sama o sebe nebola dôvodom na odmietnutie podaní sťažovateľa podaných priamo ním, pretože kasačná sťažnosť v tejto veci bola riadne podaná aj advokátom, ktorému sťažovateľ udelil splnomocnenie. Kasačný súd však posudzoval dôvodnosť kasačných bodov uvedených v kasačnej sťažnosti spísanej advokátom prihliadajúc aj na ustanovenie § 195 písm. a) SSP.

35. Úlohou kasačného súdu bolo primárne odpovedať na kasačnou sťažnosťou nastolenú otázku, či správny súd pochybil, ak nevykonával viaceré dôkazy navrhované sťažovateľom.

36. K povinnosti krajského súdu vykonať (zopakovať) dokazovanie v tejto veci kasačný súd dôvodí, že zo znenia § 119 SSP (Správny súd vychádza zo skutkového stavu zisteného orgánom verejnej správy, ak tento zákon neustanovuje inak. Správny súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie zákonnosti napadnutého rozhodnutia alebo opatrenia alebo na rozhodnutie vo veci.) je zrejmé, že správny súd v princípe vychádza zo skutkového stavu, ako bol zistený a ustálený správnymi orgánmi. Ak nemá o tomto skutkovom stave pochybnosť na základe podkladov nachádzajúcich sa v administratívnom

spise, nemusí príslušné dôkazy znovu vykonávať ani dokazovanie dopĺňať na pojednávaní (podobne rozsudok z 27. októbra 2023 sp. zn. 5 Stk 8/2022, bod 34).

37. Kasačný súd mal na základe vykonaného dokazovania preukázať, že skutkový stav tak, ako bol zachytený vo výroku prvostupňového rozhodnutia správneho orgánu, bol zistený správne.

38. Uvedený záver je možné prijať na základe podkladov obsiahnutých v spise, keď správnym orgánom prvého stupňa popísaný priebeh udalostí, zjednodušene to, že si sťažovateľ vložil tovar do svojej tašky a bez zaplatenia s ním vyšiel z predajne, kde prítomnosť tohto tovaru signalizovala bezpečnostná brána, potvrdzuje svedecká výpoveď pani M. B. či pána L. K.. Relevantná je však samotná skutočnosť, že sťažovateľovi sa aktivovala bezpečnostná brána, ktorá by sa nebola aktivovala, ak by so sebou nemal tovar, chránený bezpečnostným prvkom, ktorý bolo možné deaktivovať jedine na pokladni po zaplatení zaň, čo sa však nestalo.

39. Kasačný súd sa oboznámil s kamerovým záznamom, ktorý sa nachádzal na nosiči v spise, pričom je potrebné uviesť, že nie je pravda, že by tento nebol funkčný. Je potrebné prisvedčiť tvrdeniu správneho súdu, že z tohto záznamu nie je zrejmé, čo presne v ktorom časovom úseku sťažovateľ robil v predajni pri policiach s predmetným tovarom (Sunarmi). Avšak z tohto kamerového záznamu je nesporne zistiteľné, že sťažovateľ pri prechode cez bezpečnostnú bránu pri východe z predajne túto aktivoval, teda preukázateľne „pípal“.

40. Rozhodujúcim dôkazom v predmetnej veci, ako to už skonštatoval správny súd, je aktivácia bezpečnostnej brány, pričom podporne vinu sťažovateľa potvrdzuje aj jednoznačná svedecká výpoveď pani B. (videla sťažovateľa vkladať si tovar do tašky, pričom pohyb sťažovateľa pri policiach so Sunarmi a následne pri vodách a manipulácia s jeho taškou v týchto priestoroch, ako aj manipulácia so Sunarmi v týchto priestoroch, je zreteľne viditeľná na kamerovom zázname) či pána K. (po aktivovaní bezpečnostnej brány bol v taške sťažovateľa nájdený tovar chránený nedeaktivovaným bezpečnostným zariadením).

41. Rovnako z dokazovania nevyplývalo, že by predmetné brány mali byť nefunkčné, čo potvrdil aj svedok T. Z. Z.. Pokiaľ sťažovateľ tvrdil, že tieto ochranné prvky na tovare nevidel, tak toto je vysvetlené tým, čo uviedol svedok K., a to, že tieto prvky boli umiestnené na spodnej časti krabíc predmetného tovaru.

42. V tejto súvislosti je potom nesporne logický záver, že ak by si bol sťažovateľ do predajne doniesol tovar s neodblokovaným bezpečnostným zariadením na ňom, alebo takéto zariadenie vo forme nálepky by bol mal v puzdre od okuliarov (ako tvrdí), musel by tieto brány aktivovať už pri vstupe do predajne, čo sa neudialo. Je teda zrejmé, že do sťažovateľovej tašky sa dostal tovar takto neodblokovaný až v rámci pohybu sťažovateľa v predajni.

43. Pokiaľ ide o obranu sťažovateľa tým, že predmetný tovar mal zakúpiť už skôr a disponoval o tom pokladničným dokladom, kasačný súd poukazuje na argumentáciu správneho súdu k tejto obrane (bod 70 napadnutého rozsudku), ktorú považuje za logickú a presvedčivú. Správny súd v tejto súvislosti zastal názor, vychádzajúc predovšetkým z výpovede sťažovateľa na pojednávaní dňa 18.01.2022 (na otázku súdu nechcel uviesť meno ženy, s ktorou mal známosť a ktorá mala jedno dieťa, následne uviedol, že si meno nepamätá), že doklad o zakúpení tovaru v hodnote 189 eur nemožno považovať za nesporný a relevantný dôkaz o tom, že predmetný tovar zakúpil práve sťažovateľ dňa 31.01.2016. Správny súd poukázal jednak na majetkové pomery sťažovateľa a jednak na už spomínanú skutočnosť, že nechcel uviesť meno ženy, ktorá mala mať dieťa a s ktorou mal mať partnerský vzťah. Za účelové rovnako správny súd označil tvrdenie sťažovateľa o porovnávaní a kontrole cien s cieľom vrátiť tovar v prípade, že by cena bola neskôr nižšia než jeho nákupná cena a to s poukazom na to, že ide o spotrebný tovar - Sunar a tiež na to, že tovar mal byť zakúpený už 31.01.2016. V súvislosti s uvedeným kasačný súd zastáva názor, že pokiaľ by mal skutočne sťažovateľ záujem vymeniť predmetný tovar, mal napríklad takúto výmenu vopred riešiť s kompetentným pracovníkom poškodeného, čo by sa kasačnému súdu javilo ako omnoho dôveryhodnejšie. Rovnako nesvedčí dôveryhodnosti konania sťažovateľa, že mal pri sebe bezpečnostný prvok odlepený z iného tovaru, pričom tento argument použil na svoju obranu spočívajúcu v tom, že práve tento mal spustiť signalizáciu bezpečnostnej brány. Z uvedených dôvodov ani kasačný súd neuveril tejto línii obrany sťažovateľa.

44. Skutkový stav bol tak v tejto veci zistený nad akúkoľvek rozumnú pochybnosť a ďalšie dokazovanie už nebolo potrebné a bolo by nadbytočné.

45. Správny súd nepochybil ani v súvislosti s návrhmi sťažovateľa na podanie návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky, keď správny súd vo svojom odôvodnení (body 48 až 53 napadnutého rozsudku) vysvetlil, prečo nepovažoval za potrebné taký návrh podávať. Kasačný súd pripomína, že podanie návrhu na Ústavný súd Slovenskej republiky podľa čl. 125 ods. 1 písm. a) Ústavy je právom súdu a nie jeho povinnosťou. Správny súd vyhodnotil návrh sťažovateľa za nedôvodný majúc za to, že

sťažovateľom namietané ustanovenia sú ústavne súladné, pričom na prijatie tohto záveru poskytnuté odôvodnenie podľa názoru kasačného súdu postačovalo.

46. Kasačný súd ďalej bez akejkoľvek argumentačnej relevancie vyhodnotil tvrdenie sťažovateľa, ktorým poukazoval na to, že správny súd odročil pojednávanie za účelom vyhlásenia rozsudku z dôvodu, že „bolo pre súd prvého stupňa aj tak dosť komplikované a ťažké hodnoverne odôvodniť svoje vlastné výroky“. K uvedenému kasačný súd uvádza, že pokiaľ správny súd využil postup podľa § 116 SSP a po skončení pojednávania oznámil účastníkom konania termín vyhlásenia rozsudku, tak tomuto postupu nie je možné nič vytknúť. Totiž dôvody, pre ktoré tak správny súd môže urobiť, nie sú v SSP vymedzené taxatívne. To znamená, že týmto dôvodom nemusí byť výlučne skutočnosť, že sa na pojednávaní vyskytla zložitá právna otázka. Zvolený postup kasačný súd skôr vníma, na rozdiel od sťažovateľa, tak, že správny súd venoval veci primeranú pozornosť. Navyiac kasačný súd zastáva názor, že ak by aj nebol dôvod na postup podľa § 116 SSP, samotná táto skutočnosť nezakladá dôvod na zrušenie napadnutého rozsudku (podobne rozsudok z 26. septembra 2023 sp. zn. 5 Svk 22/2022, bod 22).

47. Správny súd napokon nepochybil ani v tom, že napadnutý rozsudok bol zástupcovi sťažovateľa doručený až 22. mája 2022. Zo spisu správneho súdu vyplýva, že predsedníčka súdu zákonnej sudkyňi predĺžila lehotu na vyhotovenie rozsudku podľa § 142 ods. 3 SSP, pričom napadnutý rozsudok bol vyhotovený a daný na opis 2. mája 2022. Podmienky uvedené v citovanom ustanovení preto boli dodržané.

48. Pokiaľ ide o späťvzatie žaloby sťažovateľom v časti smerujúcej proti inému zásahu orgánu verejnej správy, išlo o slobodné rozhodnutie sťažovateľa a k tomuto nebol správnym súdom žiadnym spôsobom nútený, čo mal kasačný súd preukázané prehratím záznamu z ústneho pojednávania, na ktorom právny zástupca sťažovateľa správneho súdu uviedol, že v tejto časti berie žalobu späť s tým, že sťažovateľovi uviedol, že mu tento postup vysvetlí. Preto postupu správneho súdu nie je ani v tejto otázke čo vytknúť. Kasačný súd v tejto súvislosti podotýka, že konanie vedené pod č. OU-KE-OVVS2-2015/010770 skončilo, ako vyplýva zo spisu, zastavením, teda sťažovateľ nebol uznaný vinným zo spáchania priestupku, a navyše, toto proti sťažovateľovi skôr vedené priestupkové konanie celkom zjavne nijako nesúvisí s práve prejednávanou vecou.

49. Týmito úvahami dal kasačný súd odpoveď na ťažiskové otázky práve posudzovanej veci.

50. Pokiaľ ide o námietku nesprávneho právneho posúdenia, táto nebola vymedzená spôsobom podľa § 440 ods. 2 SSP, pretože sťažovateľ vôbec neuviedol, v čom má nesprávne právne posúdenie v napadnutom rozsudku spočívať, ba dokonca by sa dalo povedať, že s právnym posúdením v podanej kasačnej sťažnosti vôbec nepolemizuje.

51. Pokiaľ ide napokon o námietku sťažovateľa, že jeho podanie (žaloba) bolo nezákonné odmietnuté, kasačný súd uvádza, že tento kasačný dôvod mieri na odmietnutie z rôznych dôvodov formálne a obsahovo nekorektného podania postupom podľa § 59 ods. 3 Správneho súdneho poriadku, pričom ak bolo podanie (žaloba) odmietnuté napríklad pre neoprávnenosť osoby alebo vylúčenie napádaného aktu zo súdneho prieskumu, takéto odmietnutie sa skúma primárne ako otázka správneho právneho posúdenia (rozsudok z 30. septembra 2021 sp. zn. 2 Asan 25/2019, bod 37; uznesenie z 22. júna 2023 sp. zn. 5 Svk 12/2023, bod 28). V tejto veci je ale zrejmé, že žaloba sťažovateľa nebola odmietnutá, ale zamietnutá. Citovaný kasačný dôvod nie je daný.

52. Záverom kasačný súd zdôrazňuje, že podľa § 455 SSP rozhodne o kasačnej sťažnosti spravidla bez pojednávania; pojednávanie môže nariadiť, ak to považuje za potrebné. V tejto veci však kasačný súd potrebu nariadiť pojednávanie nezistil. Súčasne platí, že nariadenie pojednávania v kasačnej veci je výnimočné, pretože konanie o kasačnej sťažnosti má ťažiskovo písomnú povahu a všetky relevantné skutočnosti takmer výhradne musia vyplývať z písomných podkladov nachádzajúcich sa v spise. Pokiaľ ide o oboznámenie sa s obsahom kamerového záznamu, kasačný súd uvádza, že v tomto prípade postupoval podľa § 452 ods. 1 SSP v spojení s § 124 ods. 3 SSP. Oboznámil sa s dôkazmi založenými v súdnom spise, pričom s týmto dôkazom sa oboznámili aj konajúce správne orgány (prostredníctvom prepisu). Kasačný súd však na tomto mieste opätovne zdôrazňuje zásadnú skutočnosť, že uvedený dôkaz nebol rozhodujúci a relevantný na prijatie záveru, že sťažovateľ sa predmetného priestupku dopustil, ako to už uviedol správny súd (bod 19 tohto rozsudku).

V. Záver

53. Najvyšší správny súd pre vyššie uvedené dôvody považoval kasačnú sťažnosť za nedôvodnú a podľa § 461 SSP ju zamietol.

54. O trovách kasačného konania rozhodol Najvyšší správny súd podľa § 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP a § 168 SSP, keď žalobca (sťažovateľ) bol v konaní pred kasačným súdom neúspešný a u žalovaného nezistil kasačný súd mimoriadne dôvody, pre ktoré by mu malo byť spravodlivo priznané právo na náhradu trov konania.

55. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho správneho súdu v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.